

1761 13/12 56: 2. (sidste) beh. af f. t. beslutn. ang. nedrivn. af Østifternes Kreditforen.s bygning. 1762

[Heising.]

af Københavns kommune. Uden at gå nærmere ind på denne mulighed vil jeg, for at ingen skal tro, at det ville være en særlig simpel eller særlig billig løsning, oplyse, at det ville dreje sig om en kolonnade, der skulle indbygges under de to tredjedele af Østifternes Kreditforenings bygning, hvor i øvrigt forholdene er således, at kælderetagens loftshøjde ligger over gadens niveau. Der er således ikke tvivl om, at det ville være en meget kompliceret og utvivlsomt også en meget dyr løsning.

I øvrigt kan vi fra socialdemokratiets side henholde os til betænkningen og til den mindretalsudtalelse, som vi dér har udformet, og i hvilken det endnu en gang betones, at Københavns kommune stærkt har fremhævet og også har gjort det over for udvalget, at hele denne sag vedrørende Østifternes Kreditforenings bygning har været genstand for indgående overvejelser, hvorunder også de mulige løsninger ved rulning af bygningen og indretning af en kolonnade har været behandlet; endvidere, at vort mindretal må anse det for godtgjort, at offentligheden gennem omtale i stort set hele hovedstadspressen i løbet af årene 1954 og 1955 er blevet bekendt med, hvorledes forhandlingerne mellem Københavns kommune og Østifternes Kreditforening var faldet ud. Endelig vil vi gerne have understreget, at det fra alle sider i udvalget nu erkendes, at Københavns kommunes afgørelse i sagen vedrørende Østifternes Kreditforenings bygning er truffet helt i overensstemmelse med gældende regler og med det af den daværende trafikminister givne tilsagn om vejfondstilskud.

Det reelle er jo nu, at det ikke kan anses for muligt at ændre ved den af Københavns kommune truffe beslutning. Det er kendt, at vi fra vor side aldrig har anset det for ønskeligt at antaste den truffe beslutning, medens man fra anden side har ønsket folketingets indgriben. Nu har man erkendt, at det i hvert fald ikke lader sig gøre, og man er således, omend fra to modsatte

synspunkter, nået til det samme resultat i praksis. Det kan vi erklære os tilfreds med, og derfor kan jeg på mit partis vegne sluttelig anbefale det helt ændrede forslag til folketingsbeslutning, som udvalget har foreslået, idet naturligvis også socialdemokratiet kan være indforstået med, at spørgsmålet om en undersøgelse af de gældende regler for vejfondstilskud til vejarbejder tages op til overvejelse i forbindelse med arbejdet i det folketingsudvalg, som allerede beskæftiger sig med lovforslaget om tilskud til de offentlige veje. Vi vil være parat til fordomsfrie drøftelser af dette spørgsmål, men vil gerne have understreget, at der jo ikke med dette forslag til folketingsbeslutning er givet bestemte direktiver for det arbejde, der skal foregå i udvalget.

Paabød: Udvalgsbehandlingen har ikke kunnet fjerne den utryghed, som denne sag har skabt med hensyn til administrationen af vejfondens midler. Det ærede medlem hr. Gideon var forleden dag under finanslovdebatten inde på en sag fra Nakskov, en sag, som også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nu var inde på. Man gennemfører i Nakskov en gadevidelse, et projekt til over 2 mill. kr., som medfører nedrivning af i første omgang 11-12 beboelsesejendomme og senere af yderligere et antal beboelsesejendomme, alt sammen med 85 pct. tilskud af vejfondens midler. Det er en sag, der har vakt overordentlig stort røre i vide kredse. Sagen om Østifternes Kreditforenings bygning og sagen fra Nakskov understreger den fare, der er for, at kommunerne vil vælge dyrere løsninger, når de kan få refunderet 85 pct. af vejfonden. Det kan føre til rутten med pengene og spild af værdier, og det er ikke mindst denne side af sagen, som interesserer os. Jeg understregede allerede dette under mit spørgsmål den 26. september i år til den højtærede minister for offentlige arbejder.

Vi hilser derfor med glæde, at reglerne om tilskud fra vejfondens midler vil blive taget op til nærmere overvejelse.